

Darul bobitelor rubinii

Carmen

E iulie și zmeura s-a copt,
Arbustii, chiar de-nțepă, îi suport
Pentru parfumul ce îl simt în jur,
Pentru bobitele ce au contur
De mici bijuterii ce-s îmbinate
În rubinii fructe drept nestemate!

Aroma zmeurii o simt în gură,
Dorința de-a gusta e așa de pură
Că mâinile amândouă se grăbesc
Să strângă fructele ce le doresc!

Gustul cel acru dar și aromat,
Mirosul cel plăcut, neconfundat
Al zmeurii zemoase, mă alintă
Cu tinerețea veșnic tăinuită
În fiecare boabă rubinie
Ce-i dată de natură să învie
A simțurilor coarde ce vibrează...
e darul care-încet se savurează!